

skym etnikom sa oveľa horšie zaobchádzalo a zaobchádza napr.: v Čechách. Tam sú napríklad rómovia najviac prenasledovaní a napádaní aj skínni. Česká republika však kritizovaná nebola, pretože ašpirovala na členstvo v NATO. Krátko pred začatím bombardovania Juhoslávie sa spoločne s Maďarskom a Poľskom stala jeho členom.

Počas bombardovanie Juhoslávie sa NATO dopustilo mnohých očividným klamstiev. Klamalo už dávno predtým, čo je jeho tradičnou takтиkou. Napríklad tvrdilo, že vodca kosovských Albáncov (nie albánskych teroristov) Ibrahim Rugova bol zavraždený srbskými silami a jeho dom bol zrovnaný so zemou. Krátko na to sa ukázalo, že Ibrahim Rugova žije v neporušenej vile v Prištine a o ochranu požiadal srbskú políciu.

Podobne NATO pravdu nehovorilo o bombách, ktorých obrovské množstvo sa objavilo v mori pri talianskom pobreží a veľké problémy spôsobovalo hlavne rybárom. Najprv tvrdilo, že sú to bomby ešte z druhej svetovej vojny. Ked sa však ukázalo, že ide o nedávnu výrobu USA, vyhlasovalo, že ich piloti zhodili pre tažkosti. Nemali piloti tých problémov príliš vela? Pravdepodobnejšie je, že sa im zdalo hlúpe hádzať bomby na Juhosláviu, preto ich radšej hádzali do mora. Juhoslovenská armáda ostala takmer nedotknutá, na rozdiel od tverení NATO, podľa ktorých zlikvidovalo jej dve tretiny.

Bombardovanie a následne okupácia Juhoslávie boli dopredu naplánované. Údajná ochrana ľudských práv prostredníctvom hrubého porušovania medzinárodných dohôd a vojenských konvencií bola iba zinscenová. Jedným zo strategických manévrov USA bolo dosadenie Dzurindovej vlády na čelo Slovenska, pretože Mečiarova vláda by zrejme s preletmi lietadiel NATO cez Slovenský vzdušný priestor nesúhlasila. Vláda Mikuláša Dzurindu je najhoršia a najmenej demokratická vláda, akú kedy Slovensko malo. Jej politikou je vnucovanie svojich deštrukčných zámerov slovenským občanom, posluhovanie americkému imperializmu, podvádzanie, rozvraťanie vlastného štátu a zbedačovanie jeho obyvateľstva.

autor

O revolúcích a podvodoch

Heslom buržoáznej revolúcie, ktorá sa konala pred 210 rokmi, bolo: „Sloboda, rovnosť, bratstvo“. A čo aký bol jej výsledok? – Nezamestnanosť, prehľbovanie rozdielov medzi ľuďmi, narastanie počtu hladujúcich a kriminalita. Pred 10 rokmi, heslom „nežnej revolúcie“ bolo: „Demokracia a socializmus s ľudskou tvárou.“ **Aký je výsledok? – Chaos a primitívny kapitalizmus.** O „nežnej revolúciu“ sa hovorí aj ako o prevrate. Aký je rozdiel medzi revolúciou a prevratom? Aj jedna aj druhá udalosť prináša zmenu. O revolúciu sa však hovorí vtedy, keď je zmena kladná, o prevrate, keď je to iba zmena, keď sa moci miesto jednej skupiny ujme druhá. Posudzovanie udalostí ako revolúcií alebo prevratov je relatívne. Nič nie je len čierne, alebo len biele.

Akákolvek revolúcia môže priniesť dlhodobý prospech celej spoločnosti len vtedy, ak sa zmení spôsob myslenia a spôsob života spoločnosti, ak sa bude celá spoločnosť aktívne podieľať na dosahovaní vytýčených cieľov. Ak má byť revolúcia úspešná, nie je možné ju podporiť a potom nechať šafáriť tých, čo sa dostanú k moci. Nie je možné znova trpieť staré zvyky, staré spôsoby. V takomto prípade je akákolvek revolúcia zbytočná a stáva sa iba prevratom.

Určitým druhom prevratu sú aj volby. Obyvateľstvo sa však zmeny nedôčka k lepšiemu, ak sa samo nezmení k lepšiemu, ak neprestane čakať na spasiteľa a nezačne vládnut. **Spoliehať sa môžeme jedine na seba.** Rozhodovanie o osude spoločnosti musí byť v jeho rukách. Vláda musí riadiť štát podľa vôle obyvateľstva. To je tá demokracia, o ktorej sa hovorí. Demokracia nie je to, keď si každý môže povedať čo chce, ale keď je každý vypočutý a rešpektovaný. Demokraciou nie je chaos, ani rozkrádanie štátu, ale vláda ľudu. Občania však najprv musia vedieť, čo vlastne chcú.

Je to potrebné prežiť, aby ľudia porozumeli veciam, nad ktorými by sa ináč ani nezamýšlali. Osobnosť človeka sa kalí prekonanými tažkosťami a trápeniami. Posledných desať ro-

kov „budovania“ kapitalizmu nie je premárneným, strateným obdobím. Je to obdobie poznávania súvislostí života a ich ujasňovania si, dozrievania nášho vedomia. Museli sme sa dostať na dno, aby sme sa mali odkiaľ odraziť. Doterajší socialistus, ale aj civilizácia všeobecne nás naučili byť určitým spôsobom pasívnymi. Pestovali v nás nesamostatnosť. Preto sa prvá forma socializmu zrútila a v súčasnosti sa rovnako rúca aj kapitalizmus. Rúcajú sa nezdravé vzťahy medzi štátmi a ich občanmi, medzi vykorisťovateľmi a vykorisťovanými.

Musíme sa učiť samostatnosti, nezávislosti a zodpovednosti voči vlastnému životu, aj voči životu celej spoločnosti. Napokon taká je aj úloha skutočnej revolúcie. Z tohto pohľadu bola „nežná revolúcia“ len predrevolúciou.

Po roku 1989 sa u nás začalo šíriť tvrdenie, že štát je vraj zlým hospodárom. A kto tvorí štát? Predsa jeho občania. Veruže sme zlí hospodári, keď sme svoje hospodárstvo odovzdali do rúk jednotlivcov, ktorí k tomu-ktorému odboru hospodárstva nemajú žiadny vzťah, nemajú v ňom žiadne skúsenosti ani vedomosti a sú iba finančnými dobrodruhmi a kaskadérmami. Štát je takým hospodárom, akými hospodármami sú jeho občania. Terajšia slovenská vláda je ochotná poskytnúť niekolkoročné daňové prázdniny zahraničným „investorom“. Na ich „prilákanie“ vynakladá obrovské prostriedky, ale že by sa takto chovala voči slovenským podnikom, ktoré sú v kríze, to ju ešte nenapadlo. **Slovenský štát je naozaj zlý hospodár, keď trpí takúto vládu.**

Keď Hillary Clintonová pri svojej nedávnej návšteve Bratislavu „chválila úspechy“, ktoré Slovensko dosiahlo za posledný rok, pripomína to chválu dietata, ktoré sa prvýkrát posadilo na nočník. Spôsobom prejavu jasne dávala najavo, čo pre ňu Slovensko znamená – malé, naivné, nesamostatné dieťa bez vlastného úsudku.

Naša vláda v socializme nás držala nakrátko, aby nás „ochránila“ pred kapitalizmom. **Ako to dopadlo? Úplne ľahostajne sme si nechali kapitalizmus „vybudovať“ vo vlastnej krajine.** V novembri 1989 ľudia chceli demokratizáciu socializmu. Do ich čela sa však dostali vodcovia, ktorí nepozorované začali presadzovať kapitalizáciu socializmu.

Pred parlamentnými volbami na Slovensku v roku 1998 sa snáď všetky politické strany zasadzovali o to, že strategické podniky je nutné ponechať v rukách štátu. O niekoľko mesiacov na to sa ich už koalícia chystá privatizovať. **Môžu sa aj teraz na to ľudia nečinne prizerať? Asi ľažko, keď už im ide o život.** Za socializmu nás vláda „chránila“ pred náboženstvom. A ako to dopadlo? V prvých ponovembrových volbách takmer polovica voličov svoj hlas dala KDH. Trvalo niekolko rokov, kým väčšina z nich pochopila, že náboženstvo do politiky nepatrí. Kolko rokov im potrvá, kým pochopia, že kapitalizmus nepatrí do našej spoločnosti? Je čas o tom otvorené hovoriť a vláde to dávať jasne najavo. **Ak vláda nerozumie slovám, treba hľadať takú reč, ktorej porozumie.**

Rekapitulácia, alebo o otváraní sa tržnému kolonializmu

S čím do roku 1989 ľudia neboli spokojní? Prečo sa konala „nežná revolúcia“? Preto, lebo vláda rozhodovala o nás, bez nás. Neexistovala komunikácia medzi vedením a radosťmi občanmi. Vláda sa o nás súčasťou starala, ale po svojom. Naše osobné záujmy respektované neboli. Všetko bolo diktované. Námiestky neprihádzali do úvahy, akékoľvek protesty boli potláčané. Podstatné bolo, aby každý mal čo jest, aby každý mal kde bývať.

V novembri 1989 ľudia na uliciach kričali: „To je ono!“ Čoskoro však začali čoraz intenzívnejšie pociťovať, že to ono nie je. Vláda sa o nás už nestarala vôbec. Zato sa horlivzo začala staráť o drancovanie toho, čo sa tu desaťročia budovalo. Zjednodušene povedané, do roku 1989 vláda rozhodovala o našom živote, po roku 1989 o našej smrti.

Po roku 1989 sa u nás začali konat „slobodné voľby“. Jednotlivé politické strany predstavujú svoje programy. Slúžia však občanom, alebo občania im? **Zaujíma sa vôbec niektorá politická strana o to, čo si občania želajú?**

Po roku 1989 sa u nás začala rozširovať demagógia „kapitalistického blahobytu“: „Načo by ste sa namáhali? Nechajte, nech za vás pracujú vaše peniaze.“ Dá sa takto niečo vytvárať? Premenia sa peniaze samé na potravu, alebo čokoľvek iné? Alebo je k tomu potrebná poctivá práca človeka? Zbohatlíci, ktorí si už v minulosti nahrabali, začali takpovediac za babku skupovať štátne podniky a obratom ich so ziskom predávať. Peniaze si ukladajú v zahraničných bankách a tým nás štát Oberajú o podniky aj o financie. Štát je nútený si tieto finančie „požičiavať“ zo zahraničia a pôžičky aj s úrokmi splácať. Tomu sa hovorí tržná ekonomika, alebo ekonomický kolonializmus, ekonomické vykoristovanie. **Prestávajú fungovať podniky, neprodukujú sa výrobky a štát ich musí draho dovážať. Aby „oživil“ ekonomiku, hľadá zahraničných „investorov“ a úplne sa vzdáva kontroly nad svojím hospodárstvom. Občania slúžia iba ako lacná pracovná sila.** Pripomína to „zdravotníčku“ starostlivosť, ktorá „vedeckými“ metódami mrzačí ľudí a pripravuje ich o zdravie aj o život, za ich vlastné peniaze.

Po roku 1989 sa oficiálne zatracoval komunizmus a vyzdvihoval kapitalizmus. Ale kam kapitalizmus viedie? Mohol vzniknúť len vdaka priemyselnej revolúcii. A tá nám čo nám priniesla? Znečisťovanie životného prostredia, ale aj medziludských vzťahov. Prehľbovanie rozdielov medzi ľudmi a vytláčanie celých skupín ľudstva na okraj spoločnosti. **Kapitalizmus je slepá cesta vedúca k záhube.** Konzumné hromadenie kapitálu prináša iba beznádej a kriminalitu. Priemyselná revolúcia môže byť ľudstvu prospešná len vtedy, ak ju sprevádzza revolúcia ekologická a sociálna. Budúcnosť ľudstva nie je v konkurenčnom boji, vo vzájomnom pozieraní sa a uplatňovaní práva silnejšieho, ale vo vzájomnej pomoci, porozumení a spolupráci, v priateľskom spolunažívaní.

Keď prví kresťanskí misionári americkým Indiánom rozprávali o učení Ježiša Nazáreňa, Indiáni tvrdili, že Ježiš musel byť Indiánom, pretože jeho učenie sa nezhoduje so životom bielych ľudí, ale s ich podstatou. Ježišovo učenie poznali aj bez kresťanstva. Poznajú ho však dnešní politici, ktorí sa kresťanstvom oháňajú?

Keď pred deviatimi rokmi Irak obsadil Kuvajt, urobil iba priamou cestou to, čo USA robia už nepriamo pod rôznymi zámenkami desatročia. Oháňajú sa demokraciou, ale do Kuvajtu a jemu podobných strategických satelitov dosadzujú nedemokratické vlády, aby „stabilizovali situáciu“ – t.j. aby stabilizovali svoje obchody! **„Demokracia USA“ nestojí na rešpektovaní ľudských práv, ale na proamerickej orientácii.**

Prečo počas vojny v Perzskom zálive zahynulo 200 tisíc irackých vojakov?

Prečo je obyvateľstvo Iraku nadáľ zbedačované?

Preto, že Irak chcel v malom robiť to isté, čo USA robí vo veľkom?

Prečo bola bombardovaná Juhoslávia?

Preto, že albánski teroristi vyvražďovali kosovské obyvateľstvo?

Prečo USA jedných teroristov prenasledujú a druhých podporujú?

Prečo šíria po svete dezinformácie? Podobne ako Irak obsadil Kuvajt, NATO obsadilo Kosovo a v minulosti mnoho ďalších krajín vo svete. Už aj slovenská vláda sa do týchto špinavostí zapája.

Nie som odborník na politiku ani ekonomiku. Riadim sa zdravým rozumom, nie módnymi trendmi, ktorými sa riadia „odborníci“, momentálne podliehajúci šialenstvu privatizácie a „otváraniu“ sa svetu. Neviem, či problémy niektorých slovenských podnikov nie sú zámerne zveličované, aby sa nimi „zdôvodňovala nutnosť“ privatizácie, ale viem, že sa nemôžu riešiť tak, že sa ich jednoducho zbavíme v prospech zahraničných „investorov“. **Môžeme prijať zahraničnú pomoc, ale naše podniky musia zostať naše.**

O oživovaní ekonomiky

Pred desiatimi rokmi sa vo východnej Európe začalo šialenstvo privatizácie. Čo nám prinieslo? Oživila sa naša eko-